

סליחה, לא התרשמנו

מאת: אהרון רול, 12.4.2011

כאשר חלקים בציבור שטופים באופוריה לנוכח הצלחת יירוט הגראדים של החמאס שנורו לעבר אשקלון ובאר-שבע בידי מערכת "כיפת ברזל", ואכן היתה הצלחה טכנולוגית מרשימה, בכל קנה מידה, אנו מסכמים את החיוב והשלילה בראש קר וכך אנו מגיעים למאזן הצלחה שלילי.

הפעלת מערכת כיפת ברזל בשבוע החולף משולה לניסוי מעבדתי אשר אין להסיק ממנו על הנעשה במציאות. כך גם כאן, הופעלו שתי סוללות למול עשרות בודדות של טילי גראד אשר נילוו אליהם עוד עשרות רבות של קסאמים ופצצות מרגמה בעלות טווח מופחת.

ראשית, גם אם תוכל מערכת "כיפת ברזל" לשיטפון הקסטמים והגראדים הצפוי להיות מומטר על ראשינו, ובל ניטעה, זהו אך סיבוב ראשון המהווה קדימון לבאות, הרי שעל-מנת לגונן על כל הנימצא בטווחי ה-20 ק"מ ואילך של הרקטות הקיימות והעתידיות יידרשו עוד עשרות מערכות כיפות ברזל. מדינת ישראל אינה מסוגלת לשאת בכך וקיים ספק באם האמריקנים יהיו מוכנים להרים את מליארדי הדולרים הדרושים (ארבע המערכות ממומנות אמריקניות לא יכסו ולו חלק של שמי ישראל המיועדים לפגיעה).

שנית וחשוב יותר באשר ל"כיפת ברזל", ישראל לא תעמוד במטר טילים המונים עשרות אלפים רבים המצויים בידי החמאס והחיזבאללה, באשר לא נהיה מסוגלים לייצר את הכמות הנדרשת של טילי כיפת ברזל בזמן סביר מהפן החרושתית והכלכלי (עלות מוערכת של הטיילים לכשעצמם -1/3 אחוזי פגיעה ויירוט-2 מיליארד דולאר) דהיינו, יש לצפות כי בשלב מסוים יירו טילי גראד על ישובים ישראלים ומחסנינו ייתרוקנו מטיילי-נגד וכך, ייזרע הרס חורבן ושכול במקומותינו. גם אם נצליח (תאורטית) לפגוע בכל הגראדים המשוגרים, הרי שעלות טילי "כיפת ברזל" אשר ישוגרו כנגד הגראדים והקסאם תעמיד את מדינת ישראל בפני פשיטת רגל כלכלית וודאית (כ 50 עד 100 אלף דולאר לטיל שיגור) וכך, "עוד ניצחון כזה ואבדנו".

אנו נוטים לתכנן מלחמות בהתאם לתרחישי עבר בעוד שהעתיד הוא המסוכן. טילי האויב משתפרים באורח רציף, כיפת ברזל של היום תהייה וודאי שנויה בספק מהפן הטכנולוגי בעוד שנים ספורות. מה חבל כי אסטרטגינו מתבוננים תדיר מעבר לכתפם במקום להתבונן באומץ לעתיד.

אך כל הנאמר לעיל הינו אך הרישא לכשל החשיבה המערכתית הביטחונית, כשל שדחף לייצור בלעדי של מערכת "כיפת ברזל". נטייתנו לזלזל באויבינו הינה תמיד בעוכרינו. אין כלל ספק כי החמאס מפעיל הערכות מצב מושכלות באשר ארע בשבוע החולף ומסקנתו תהיה חד משמעית.

מערכת "כיפת ברזל" אינה מאפשרת הפצצת אשקלון ובאר שבע? אין בעיה, קיימות ערים רבות נוספות הנימצאות בטווח הגראדים אשר ישראל אינה מסוגלת להגן על כולן יחדיו בפשטות משום שאין בידה די מערכות "כיפת ברזל" (ואף לעולם לא תהיינה, מפאת המחיר האדיר ליחידה – כחמישים מליוני דולרים).

בנוסף, עומדים אנו לחזות בשינוי מגמה או שמא נאמר בשילוב מגמות. אנו נחוה יותר ויותר שימוש חמאסי בהפגזות פגזי מרגמה מדוייקים יחסית בטווחים עד 10 ק"מ, אשר יוצאו מהרצועת עזה כנגד ישראל כנגד יישובי עוטף עזה. כאן כבר אין לישראל כל תשובה שהיא, נדא, כלום (למעט "מבצע עופרת יצוקה – 2" שאיש אינו חפץ בו).

אפשר כי רמז לעתיד לבוא טמון בהעברת 3200 פגזי מרגמה הטעונים במטען כימי (גאז חרדל ועצבים) מידי המורדים הלובים לידי משלחת החיזבאללה. אך לפני כחודש. ארסנאל כימי זה מצוי כעת בהחבא בסודן ובהחלט אפשר שיזלוג גם לידי החמאס שיהיה מאושר כמובן לעשות בו שימוש נרחב כנגדנו. גם ללא הארסנאל "הכימי" הרי איראן דואגת לחימוש החמאס והמצב הפוליטי החדש אפשר ויגרום למצרים לפתוח את השערים לרצועת עזה לרווחה בפני כל סוגי החימוש, כולל רקטות ופצצות מרגמה מכל הסוגים והכמויות.

מערכת "כיפת ברזל" משולה להוא בבדיחה שהיה מסוגל לזרוק אבן למרחק של מאה מטר ואזי התרחק מאה מטר אחורה והימטיר אבניו. "כיפת ברזל" בפשטות, אינה מסוגלת להגן על יישובי עוטף עזה והנגב המערבי המצויים מרביתם ברדיוס של כששה ק"מ מגבול הרצועה, המערכת אינה מסוגלת להגיב בזמן כה קצר. דהיינו, כרבע מיליון איש אינם מקבלים הסיכוי להגנה בידי מדינתם כנגד הפגזות החמאס (מרגמות בעיקר וקסאמים קיצרי טווח).

אז חכמים בלילה, האם כל האמור לעיל לא היה ידוע קודם להחלטה אודות "כיפת ברזל"? היה ידוע גם ידוע, קיימות עמותות (כולל כותב טורים אלו), העושות ימים כלילות ליידע את "הביטחוניסטים" שלנו באמור לעיל, דבר אינו חדש כאן. ישנם מומחים יוצאי צבא ברמות כאלו שאינם נופלים מ"מומחי" משרד הביטחון הקיימים, הגורסים כי להשלמת הכיסוי האזרחי בפני הפגזות חמאס (בעיקר, אך גם חזבאללה), נחוץ היה בדחיפות להביא לארץ את מערכות תותחי הלייזר אשר פותחו כבר ועודכנו וניסויי הירי שלהם כנגד איומי רקטות ופצמ"רים קצרי טווח ביחס, היו מדהימים בהצלחתם, היכן ש"כיפת ברזל" נופלת קצר ליירטם.

אין באמור לעיל לפסול את מערכת "כיפת ברזל", כבודה במקומה מונח. ההשג המדעי והטכנולוגי בהפעלתה והשמשתה הינו אדיר, אך בשיקולי מעטפת ההגנה האווירית הישראלית, הרי מותרת "כיפת ברזל" "חור" בשמי הארץ שהסיכוי היחיד כעת למלאו הוא בהבאת מערכות תותחי לייזר ארצה. מה עוד אשר ישראל כבר שילמה למצער חצי מליארד דולאר הוצאות פיתוח יחדיו עם החברה האמריקנית (עד שנת 2000), הניסויים הוחתרו בהצלחה של 100% כנגד כל האיזמים הצפויים (רקטות, פגזי מרגמה, פגזי תותחים) והיצרן האמריקני מוכן היה להעביר המערכות ללא תשלום לנו לשם ניסוי המערכות בתנאי קרב מציאותיים ולתקופה ממושכת.

מערכות תותחי הלייזר מגיבה למצער מידית (בהשוואה ל"כיפת ברזל"), מחיר מערכת תותח לייזר הוא אך שבריר ממחיר מערכת "כיפת ברזל" ומחיר כל "יריה" מגיע ל 2-4% ממחיר טיל "כיפת ברזל". יתרונות תותחי הלייזר הללו מעמידים אותם הרחק מעל מערכת "כיפת ברזל" בכל האמור להגנה בטווחים הקצרים.

בל נשכח גם את הפן הפוליטי כאן. מי שהחליט אודות "כיפת ברזל" (כניראה "איש המישקפת העיוורת"), קיבל החלטה להגן על גוש "גדרה-לחדרה" ולהפקיר בשלב זה את ישובי הפריפריה לאנחות. אותם יישובים בדרום הארץ הנתונים מזה שמונה שנים לחיים בצל איומי רקטות החמאס והסוף אינו נראה באופק. האם במסגרת הנתונים אשר היו קיימים אז אשר ענינם בירי יום יומי על אזרחינו בדרום בעוד רקטות חמאסיות ארוכות טווח המסוגלות להגיע לתל-אביב לא היו קיימות, לא הצדיק מציאת פתרון ראש וראשונה לסובלים מיידית מנחת ראשי נפץ הרקטות? וגם אם נכון היה לפנות לפיתוח "כיפת ברזל" כפיתרון לטווחים הבינוניים, היכן הפיתרון המשולב לטווחים הקצרים? האם דמם של מאות אלפי תושבי הנגב המערבי סמוק פחות?

ולכן, נערו ראשיכם רבותינו "הביטחוניסטים", הפתרון לירי רקטות ופצמ"רים על יישובינו בטווחים הקצרים קיים והנו בידנו. גם אם חלף זמן מאז שנת 2000 בה הושמשה ונוסתה בהצלחה עצומה מערכת תותחי הלייזר הרי הטכנולוגיה העדכנית להשמתם קיימת ובהשג יד. האם יהיו מנתבי הדרך הביטחוניסטים אמיצים דיים להורות על השלמת פיתוח מהיר של תותחי הלייזר והבאתם ארצה בדחיפות? האם יהיו אמיצים דיים להעמיד את טובת אזרחי מדינת ישראל וחיייהם מעל שיקולי גורמי הון-שילטון אינטרסנטים צרים?

אהרון רול

amroll@sympatico.ca

www.aaronroll.com

[/http://www.global-report.com/aroll](http://www.global-report.com/aroll)

http://www.aaronroll.com/democracy/Hatred_for_Nothing_Volume2.pdf

http://www.aaronroll.com/Democracy/Israeli_Democracy_chapters.pdf